

DECIZIA NR. 10808/ 30.10.2018

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. X S.R.L. Iași,

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași
sub nr. X/07.05.2018

și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași
sub nr. X/16.05.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, prin adresa nr. X/11.05.2018, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. X/16.05.2018, cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** din mun. Iași, str. X, nr. X, zona Bucium, jud. Iași, având JX, CUI RO X, reprezentată legal de doamna Coman Ioana, în calitate de administrator.

S.C. X S.R.L. Iași formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, **cu privire la suma de S lei, reprezentând:**

- **S lei – impozit pe profit;**
- **S lei – TVA.**

Contestația formulată de societate a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat la data de **26.04.2018**, conform semnăturii depuse de reprezentantul societății pe exemplarul deciziei de impunere atacate, existentă în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă la data de **07.05.2018**, fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală sub nr. X/807.05.2018.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași este investit să analizeze contestația.

I. S.C. X S.R.L. Iași, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS 180/23.04.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS 161/23.04.2018, cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA în sumă de S lei și impozit pe profit în sumă de S lei, motivând în susținere următoarele:

Prin contestația formulată, petenta solicită anularea sumelor stabilite prin decizia de impunere contestată.

Aceasta precizează că, așa cum se arată în raportul de inspecție fiscală ce reprezintă temeiul emiterii deciziei contestate, o parte din suma stabilită suplimentar a fost motivată astfel: „cheltuieli cu materiale nestocate înregistrate în contul 604 contribuabilul înregistrează achiziții de bunuri, fie că acestea sunt destinate prelucrării, fie sunt vândute ca atare în ziua achiziționării, fără a se ține cont de consumul efectiv realizat, astfel la finele fiecărei zile, în evidența contabilă a societății nu există stocuri”.

Petenta arată că evidența și aprecierea asupra acestui aspect trebuie să se realizeze în funcție de bunul achiziționat în raport cu obiectul de activitate al societății.

Așa cum rezultă din documentele societății - statut, contracte, facturi etc. obiectul principal de activitate al societății se referă la prepararea și comercializarea de mâncare proaspătă care este livrată diferiților clienți. Așa cum se arată chiar și în raport, printre principalii clienți ai societății se află Spitalul Clinic Parhon, Institutul Regional de Oncologie Iași, Consiliul Județean Iași etc. Societatea prepară mesele zilnice pe care le livrează unităților spitalicești, dar și altor clienți.

În aceste condiții societatea achiziționează marfă (ce reprezintă materie primă), marfa regăsită în contul 604, dar pe care nu o stochează și nici nu o poate stoca din mai multe considerente.

În primul rând marfa achiziționată este de tipul legume-fructe, carne și alte alimente proaspete, bunuri care nu pot fi stocate din motive evidente - ele sunt perisabile. Această marfă este încorporată imediat în mâncarea pe care societatea o prepară zilnic și este livrată clienților. Întrucât printre clienții importanți se numără și două spitale, pentru acestea fluxul de marfă (mâncare) livrată este foarte mare și serviciul se prestează zilnic. Societatea nu poate livra clienților mâncare realizată din produse vechi, sens în care, raportat la cantitatea zilnică de mâncare nu există posibilitatea obiectivă de stocare. Prin urmare, lipsa stocurilor la sfârșitul zilei nu se datorează unei intenții de eludare a legii ci unor condiții obiective impuse de specificul activității dar și de volumul și frecvența activității. Marfa achiziționată este pentru consumul zilnic, aceasta este zilnic încorporată în mesele pregătite de societate. Precizează că inspectorii au avut la dispoziție contractele societății și au putut determina volumul meselor pregătite precum și că acestea se pregătesc zilnic, motiv pentru care aceste aspecte erau lesne de observat.

Solicită să se observe că în cuprinsul raportului de inspecție fiscală, în care ar trebui să se regăsească toate motivele care stau la baza emiterii deciziei, nu se regăsește nici o referire la faptul că inspectorii ar fi ținut cont de specificul activității societății, de documentele puse la dispoziție ori că ar fi coroborat toate aceste aspecte. Ceea ce reiese din raportul de inspecție fiscală este că inspectorii fiscali s-au limitat doar la a preciza că nu există marfă în stoc, aspect în funcție de care au calculat sume suplimentare de plată. Ori, imposibilitatea stocării de marfă este una obiectivă, explicabilă și care rezultă din documentele justificative ale societății.

De asemenea, susține că în raportul de fiscală se arată că unele sume au fost calculate suplimentar motivat de faptul că anumite cheltuieli cu materiale nestocate și achitate, aspect care ar fi contrar dispozițiilor art 25 alin. 1 din legea 227/2015. Ori dispozițiile art. 25 alin 1 (art. 25 are un singur alineat) prevăd următoarele „**pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale**”.

Apreciază că nu se poate determina ce au avut în vedere inspectorii fiscali în invocarea acestui articol, precum și nici corespondența dintre textul legal și situația de fapt.

Așa cum a arătat mai sus societatea achiziționează marfă pentru realizarea obiectului de activitate, marfa achiziționată fiind în corespondență cu volumul activității, aspecte despre care nu se regăsesc referiri în raportul de inspecție fiscală. De asemenea, după cum se poate observa, în ceea ce privește explicațiile pe ani, aferente paginilor 5-6, 8-9, referințele pe ani sunt aceleași, respectiv au fost copiate de la un an la altul, fără ca aceste mențiuni să fie coroborate cu situația de fapt.

În ceea ce privește suma stabilită în plus ca urmare a derulării de raporturi comerciale cu societăți care nu erau plătitoare de TVA, petenta arată că aceste societăți au fost înregistrate ca plătitoare de TVA însă au fost înlăturate din aceste registre fără a fi notificate. Prin urmare, societățile nu cunoșteau acest aspect și nici subscria nu avea cunoștință despre aceste aspecte, societatea neavând la dispoziție posibilitatea de a cunoaște situația concretă a celorlalți agenți economici la acel moment.

De asemenea, așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală, inspecția fiscală s-a desfășurat în perioada 03.11.2017 și a fost finalizată la data de 23. 04.2018, fiind suspendată de la data de 10.11.2017 până la data de 07.02.2018, având durată de aproximativ 111 zile, din care de la data de 07.02.2018 până la data finalizării au trecut 104 zile. Având în vedere categoria de contribuabil, inspecția s-a realizat pe o perioadă ce depășește durata indicată de art. 126 din Legea 207/2015.

În consecință, solicită anularea deciziei de impunere și efectuarea unui nou control fiscal.

II. Organul de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, a emis pe numele S.C. X S.R.L. Iași, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018, prin care au stabilit în sarcina acesteia suma de S lei, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – TVA.

Inspecția fiscală efectuată la **S.C. X S.R.L. Iași**, a vizat perioada 01.04.2012-30.06.2017 cu privire la TVA și 19.03.2012-31.12.2016 cu privire la impozitul pe profit.

Obiectul de activitate al societății: „Comerț cu ridicata al produselor farmaceutice”, cod CAEN 4646.

Situația juridică a contribuabilului este de societate activă.

În urma inspecției fiscale efectuate pentru anul 2013, organele de control fiscal au stabilit **suplimentar un impozit pe profit în sumă de S lei aferent unei baze impozabile în sumă de S lei, reprezentând** cheltuieli respinse la deducere cu materialele nestocate înregistrate în contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” pentru care nu au fost prezentate documente justificative, cheltuieli care potrivit prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu completări și modificări ulterioare sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal.

În contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul înregistrează achiziții de bunuri, fie că acestea sunt destinate prelucrării, fie sunt vândute ca atare, în ziua achiziționării, fără a se ține cont de consumul efectiv realizat, astfel că la finele fiecărei zile, în evidența contabilă a societății nu exista stocuri.

Pentru înregistrarea în contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul nu deține și nu întocmește nici un document justificativ, spre exemplu bonul de consum, ci trece pe cheltuială, toată valoarea/cantitatea de produse achitată prin cont bancar - plăți efectuate cu cardul prin contul deschis la Raiffeisen Bank - către diverși furnizori (S.C. X, etc.) fapt care contravine prevederilor art. 80, alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 92/2003 - privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu completări și modificări ulterioare, art. 6, alin. (1) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 82/1991- Legea contabilității, republicată, cu completări și modificări ulterioare.

În urma inspecției fiscale efectuate pentru anul 2014, organele de control fiscal au stabilit **suplimentar un impozit pe profit în sumă de S lei aferent unei baze impozabile în sumă de S lei, reprezentând:**

- **S lei** - cheltuieli respinse la deducere cu materialele nestocate înregistrate în contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” pentru care nu au fost

prezentate documente justificative, cheltuieli care potrivit prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu completări și modificări ulterioare sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal.

În contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul înregistrează achiziții de bunuri, fie că acestea sunt destinate prelucrării, fie sunt vândute ca atare, în ziua achiziționării, fără a se ține cont de consumul efectiv realizat, astfel că la finele fiecărei zile, în evidența contabilă a societății nu exista stocuri.

Pentru înregistrarea în contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul nu deține și nu întocmește nici un document justificativ, spre exemplu bonul de consum, ci trece pe cheltuială, toată valoarea/cantitatea de produse achitată prin cont bancar - plăți efectuate cu cardul prin contul deschis la Raiffeisen Bank - către diverși furnizori (S.C. X, etc.) fapt care contravine prevederilor art. 80, alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 92/2003 - privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu completări și modificări ulterioare, art. 6, alin. (1) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 82/1991- Legea contabilității, republicată, cu completări și modificări ulterioare.

- **S lei** - cheltuieli respinse la deducere cu serviciile executate de terți înregistrate în contul 628 „Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți”, respectiv cheltuieli care nu sunt aferente realizării veniturilor înregistrate în evidența financiar - contabilă de pe documente aprovizionate de la S.C. X S.R.L. și X cu specificația "sejur Tenerife, Spania și cv. bilete avion extern".

- **S lei** - cheltuieli respinse la deducere cu amortizarea imobilizărilor înregistrate în contul 681 „Cheltuieli de exploatare privind amortizările, provizioanele și ajustările pentru depreciere” care depășesc limita prevăzută de lege, pentru autoturismul achiziționat în luna mai 2014 în valoare de S lei, conform facturii nr. X emisă de Autohaus X, pentru care unitatea și-a exercitat dreptul de deducere a cheltuielilor cu amortizarea în valoare de S lei/lună, considerate nedeductibile în conformitate cu prevederile art. 24, alini. (11¹) din Legea 571/2013 cu toate completările și modificările ulterioare. Pentru aceste mijloace de transport nu se aplică prevederile alin. (11) lit. f), din Legea 571/2013 privind Codul Fiscal cu toate completările și modificările ulterioare.

În urma inspecției fiscale efectuate pentru anul 2015, organele de control fiscal au stabilit **suplimentar un impozit pe profit în sumă de S lei aferent unei baze impozabile în sumă de S lei, reprezentând:**

- **S lei** - cheltuieli respinse la deducere cu materialele nestocate înregistrate în contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” pentru care nu au fost prezentate documente justificative, cheltuieli care potrivit prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu completări și modificări ulterioare sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal.

În contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul înregistrează achiziții de bunuri, fie că acestea sunt destinate prelucrării, fie sunt vândute ca atare, în ziua achiziționării, fără a se ține cont de consumul

efectiv realizat, astfel că la finele fiecărei zile, în evidența contabilă a societății nu exista stocuri.

Pentru înregistrarea în contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul nu deține și nu întocmește nici un document justificativ, spre exemplu bonul de consum, ci trece pe cheltuială, toată valoarea/cantitatea de produse achitată prin cont bancar - plăți efectuate cu cardul prin contul deschis la Raiffeisen Bank - către diverși furnizori (S.C. X, etc.) fapt care contravine prevederilor art. 80, alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 92/2003 - privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu completări și modificări ulterioare, art. 6, alin. (1) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 82/1991- Legea contabilității, republicată, cu completări și modificări ulterioare.

- **S lei** - cheltuieli respinse la deducere cu serviciile executate de terți înregistrate în contul 628 „Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți”, respectiv cheltuieli care nu sunt aferente realizării veniturilor înregistrate în evidența financiar - contabilă de pe documente aprovizionate de la S.C. X S.R.L. CUI X, S.C. X S.R.L. CUI X, S.C. X S.R.L. CUI X și S.C. X S.R.L. cu specificația "cazare, camera 1 dublă, Poiana Brașov, cazare + servicii, saltea ultra ortop."

- **S lei** - cheltuieli respinse la deducere cu amortizarea imobilizărilor înregistrate în contul 681 „Cheltuieli de exploatare privind amortizările, provizioanele și ajustările pentru depreciere” care depășesc limita prevăzută de lege, pentru autoturismul achiziționat în luna mai 2014 în valoare de S lei, conform facturii nr. X emisă de Autohaus X, pentru care unitatea și-a exercitat dreptul de deducere a cheltuielilor cu amortizarea în valoare de S lei/lună, considerate nedeductibile în conformitate cu prevederile art. 24, alini. (11[^]1) din Legea 571/2013 cu toate completările și modificările ulterioare. Pentru aceste mijloace de transport nu se aplică prevederile alin. (11) lit. f), din Legea 571/2013 privind Codul Fiscal cu toate completările și modificările ulterioare.

- **S lei** - reprezintă cheltuieli înregistrate de unitate în contul 6028 „Cheltuieli privind alte materiale consumabile” având la bază facturi de aprovizionare emise de S.C. X S.R.L. CUI X, societate inactivă din data de 10.09.2012, conform datelor gestionate de aplicația INFO - PC.

În urma inspecției fiscale efectuate pentru anul 2016, organele de control fiscal au stabilit **suplimentar un impozit pe profit în sumă de S lei aferent unei baze impozabile în sumă de S lei, reprezentând:**

- **S lei** - cheltuieli respinse la deducere cu amortizarea imobilizărilor înregistrate în contul 681 „Cheltuieli de exploatare privind amortizările, provizioanele și ajustările pentru depreciere” aferente a două mijloace de transport, cheltuieli care depășesc limita prevăzută de lege, respectiv art. 28 alin. (14) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal cu completări și modificări ulterioare, achiziționat conform facturii nr. X emisă de Autohaus X și pentru autoturismul Toyota RAV 4.2.5 Hybrid 4x2 executive achiziționat de la S.C. X. S.A. conform facturii ILIRO NR. X din 13.04.2016.

- **S lei** - cheltuieli respinse la deducere cu materialele nestocate înregistrate în contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” pentru care nu au fost prezentate documente justificative, cheltuieli care potrivit prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu completări și modificări ulterioare, sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal.

În contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul înregistrează achiziții de bunuri, fie că acestea sunt destinate prelucrării, fie sunt vândute ca atare, în ziua achiziționării, fără a se ține cont de consumul efectiv realizat, astfel că la finele fiecărei zile, în evidența contabilă a societății nu există stocuri, valoarea / cantitatea de produse achiziționate, fiind înregistrate direct pe cheltuieli.

Pentru înregistrarea în contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul nu deține și nu întocmește nici un document justificativ, spre exemplu bonul de consum, ci trece pe cheltuială, toată valoarea/cantitatea de produse achitată prin cont bancar - plăți efectuate cu cardul prin contul deschis la Raiffeisen Bank - către diverși furnizori (S.C. X, etc.) fapt care contravine prevederilor art. 109 alin. (6) din Legea nr. 207/2015 - privind Codul de procedura fiscală, cu completări și modificări ulterioare, art. 6, alin. (1) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 82/1991- Legea contabilității, republicată, cu completări și modificări ulterioare.

- **S lei** - cheltuieli respinse la deducere cu serviciile executate de terți înregistrate în contul 628 „Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți”, respectiv cheltuieli care nu sunt aferente realizării veniturilor înregistrate în evidența financiar - contabilă de pe documente aprovizionate de la S.C. X S.R.L. CUI X, S.C. X S.A. și reprezintă "servicii turistice, bilete de avion, deplasare externă", nedeductibile din punct de vedere fiscal, în conformitate cu prevederile art. 25, alin. (1) din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal cu toate completările și modificările ulterioare.

Cu privire la TVA, în urma inspecției fiscale efectuate, organele de control fiscal au stabilit suplimentar **TVA în sumă de S lei aferentă unei baze impozabile în sumă de S lei, astfel:**

- **S lei** – TVA respinsă la deducere aferentă facturilor fiscale emise de S.C. X S.R.L. și S.C. X S.R.L. Iași, societăți care nu erau plătitoare de TVA conform bazei de date INFOPC.

Cu privire la S.C. X S.R.L. Iași CUI X - petenta a înregistrat achiziții de bunuri de la această unitate în perioada iulie- septembrie 2013 în valoare totală de S lei, din care TVA dedusă în sumă de S lei. Conform informațiilor gestionate de aplicațiile ANAF - INFO - PC această unitate a fost plătitoare de TVA până la data de 01.05.2013, astfel că la data achizițiilor efectuate, **S.C. X S.R.L. Iași** nu avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții.

Cu privire la S.C. X S.R.L. Iași CUI X - petenta a înregistrat achiziții de servicii în perioada octombrie - decembrie 2013 în valoare totală de S lei, din care taxa pe valoarea adăugată dedusă de unitate în valoare de S lei. Conform informațiilor gestionate de aplicațiile ANAF - INFO - PC această

unitate a fost plătitoare de TVA până la data de 01.09.2012, astfel că la data achizițiilor efectuate, S.C. X S.R.L. nu avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții.

- **S lei** - TVA respinsă la deducere, întrucât societatea nu deține documente justificative, situația cheltuielilor fiind prezentată detaliat la capitolul impozit pe profit;

- **S lei** – TVA respinsă la deducere, întrucât societatea a dedus TVA de pe facturi de aprovizionare emise de S.C. X S.R.L. București, CUI X societate care nu a fost înregistrată ca plătitor de TVA și este declarată inactivă începând cu data de 10.08.2012 ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative, conform bazei de date INFOPC.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, constatările organului de inspecție fiscală și actele normative în vigoare pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la invocarea de către petentă a faptul că inspecția fiscală nu a respectat durata prevăzută de lege

În fapt, prin contestația formulată, petenta solicită anularea deciziei de impunere pe motiv că inspecția fiscală s-a realizat pe o perioadă ce depășește durata indicată de art. 126 din Legea 207/2015.

Precizează că, așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală, inspecția fiscală s-a desfășurat în perioada 03.11.2017 - 23.04.2018, fiind suspendată de la data de 10.11.2017 până la data de 07.02.2018, având durată de aproximativ 111 zile, din care de la data de 07.02.2018 până la data finalizării au trecut 104 zile. Având în vedere categoria de contribuabil, inspecția s-a realizat pe o perioadă ce depășește durata indicată de art. 126 din Legea 207/2015.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

• **Art. 126 și art. 127** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 126

„Durata efectuării inspecției fiscale

(1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organul de inspecție fiscală, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de:

a) 180 de zile pentru contribuabilii mari, precum și pentru contribuabilii/plătitorii care au sedii secundare, indiferent de mărime;

b) 90 de zile pentru contribuabilii mijlocii;

c) 45 de zile pentru ceilalți contribuabili.

(2) În cazul în care inspecția fiscală nu se finalizează într-o perioadă reprezentând dublul perioadei prevăzute la alin. (1), inspecția fiscală încetează, fără a se emite raport de inspecție fiscală și decizie de

impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere. În acest caz, organul de inspecție fiscală poate relua inspecția, cu aprobarea organului ierarhic superior celui care a aprobat inspecția fiscală inițială, o singură dată pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, cu respectarea prevederilor art. 117 alin. (1).

(3) În cazul încetării inspecției fiscale potrivit alin. (2), prevederile art. 111 alin. (2) lit. b) nu sunt aplicabile”.

ART. 127

„ Suspendarea inspecției fiscale

[...]

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării.

(3) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale la cererea justificată a contribuabilului/plătitorului. În acest caz, suspendarea nu poate fi mai mare de 3 luni.

[...]

(6) Data reluării inspecției fiscale se aduce la cunoștința contribuabilului/plătitorului.

(7) Perioadele în care inspecția fiscală este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia”.

Din aceste prevederi legale se reține că în cazul contribuabililor mici, durata inspecției fiscale trebuie să fie de 45 zile, cu posibilitatea prelungirii duratei cu dublul perioadei, deci cu încă 45 zile în cazul petentei.

De asemenea, în cadrul acestei perioade de 90 zile se poate decide suspendarea inspecției fiscale cu până la 3 luni, perioadă de suspendare care nu se ia în calculul perioadei de 90 zile în care organele de inspecție fiscală au obligația de a efectua verificarea la contribuabil.

Din documentele existente la dosarul cauzei de reține că inspecția fiscală la **S.C. X S.R.L. Iași** a început la data de 03.10.2017.

Prin adresa nr. X0/02.10.2017, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală sub nr. X/02.10.2017, societatea solicită amânarea controlului fiscal din data de 03.10.2017 cu 30 zile.

Prin Decizia privind aprobarea amânării datei de începere a inspecției fiscale nr. AFJI/X/04.10.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală se dispune amânarea datei de începere a inspecției fiscale de la data de 03.10.2017 la data de 03.11.2017.

Prin cererea nr. X/06.11.2017, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală sub nr. X/06.11.2017, societatea solicită suspendarea inspecției fiscale începută în data de 03.11.2017, în temeiul prevederilor art. 127 alin. (3) din Legea nr. 207/2015.

Prin Decizia de suspendare nr. X/10.11.2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, se dispune suspendarea inspecției fiscale începând cu data de 10.11.2017 peo

perioadă de 90 zile, respectiv până la data de 07.02.2018, decizie luată la cunoștință de contribuabil în data de 10.11.2017.

Astfel, inspecția fiscală la societate a început la 03.10.2017 și s-a încheiat la data de 23.04.2018, dar a fost suspendată în perioada 10.11.2017-07.02.2018 (aproape 3 luni) la cererea agentului economic.

Întrucât inspecția fiscală a fost suspendată în perioada 10.11.2017-07.02.2018, rezultă că efectiv inspecția fiscală s-a derulat în perioadele 03.11.2017-10.11.2017 și 07.02.2018-23.04.2018, deci în 78 zile.

Rezultă că organele de inspecție fiscală au respectat termenul maxim de 90 zile prevăzut de lege, drept pentru care susținerea petentei că durata inspecției fiscale a fost depășită nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, **drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată și a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**

2. Referitor la suma de S lei, reprezentând impozit pe profit aferent anilor 2013-2016 în sumă de S lei (S lei pentru anul 2013+S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016), TVA în sumă de S lei aferentă anilor 2013-2016, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii acestei sume în sarcina contribuabilului, în condițiile în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse nu rezultă cu claritate dacă organele de inspecție fiscală au analizat toate documentele edificatoare pentru determinarea situației de fapt fiscale a societății, respectiv nu au analizat toate documentele de achiziție, consum și vânzare și realitatea operațiunilor înscrise în acestea.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina **S.C. X S.R.L. Iași** pentru perioada 19.03.2012-31.12.2016 **un impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei pentru anul 2013 + S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016) **aferent unei baze impozabile în sumă de S lei** (S lei pentru anul 2013+S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016), reprezentând cheltuieli respinse la deducere cu materialele nestocate înregistrate în contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” pentru care nu au fost prezentate documente justificative, cheltuieli care potrivit prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu completări și modificări ulterioare sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal.

În contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul înregistrează achiziții de bunuri, fie că acestea sunt destinate prelucrării, fie sunt vândute ca atare, în ziua achiziționării, fără a se ține cont de consumul efectiv realizat, astfel că la finele fiecărei zile, în evidența contabilă a societății nu exista stocuri.

Pentru înregistrarea în contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul nu deține și nu întocmește nici un document justificativ, spre exemplu bonul de consum, ci trece pe cheltuială, toată valoarea/cantitatea de produse achitată prin cont bancar - plăți efectuate cu cardul prin contul deschis la Raiffeisen Bank - către diverși furnizori (S.C. X, etc.) fapt care contravine prevederilor art. 80, alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 92/2003 - privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu completări și modificări ulterioare, art. 6, alin. (1) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 82/1991- Legea contabilității, republicată, cu completări și modificări ulterioare.

De asemenea, în urma inspecției fiscale efectuate, organele de control fiscal au stabilit suplimentar **TVA în sumă de S lei reprezentând TVA respinsă la deducere**, întrucât societatea nu deține documente justificative, aferentă cheltuielilor respinse anterior la deducere.

Societatea susține că achizițiile sunt efectuate în interesul firmei, iar cu adresa nr. 70/25.05.2018, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr. 30929/25.05.2018, depune în susținerea contestației o serie de documente, printre care și 3 facturi duplicat emise de LIDL.

Solicită ca aceste documente să fie luate în considerare la soluționarea cauzei.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 11** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 11

„Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. În cazul în care tranzacțiile sau o serie de tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, ele nu vor fi considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impunerii. Prin tranzacții artificiale se înțelege tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate”.

Din aceste prevederi legale se reține că autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al acesteia.

- Din punctul de vedere al impozitului pe profit pentru anii 2013-2015, sunt aplicabile prevederile **art. 19, art. 21** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

ART. 19

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

ART. 21

“Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor; [...].”

- Referitor la aplicarea prevederilor legale mai sus invocate, în Hotărârea Guvernului nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la **pct. 12, pct. 44**, se precizează că:

“Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

[...]

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

[...]”.

• Din punctul de vedere al impozitului pe profit pentru anul 2016, sunt aplicabile prevederile **art. 19, art. 25** din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

ART. 19

„Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.

[...]

(7) În scopul determinării rezultatului fiscal, contribuabilii sunt obligați să evidențieze în registrul de evidență fiscală veniturile impozabile înregistrate într-un an fiscal, potrivit alin. (1), precum și cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, în același an fiscal, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit art. 25”.

• Referitor la aplicarea prevederilor legale mai sus invocate, în Hotărârea Guvernului nr. 14/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la **pct. 5**, se precizează că:

ART. 25

„Cheltuieli

(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.

[...]”.

„5. (1) În aplicarea art. 19 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul rezultatului fiscal, veniturile și cheltuielile sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte sume care, din punct de vedere fiscal, sunt elemente similare veniturilor și cheltuielilor”.

Din aceste prevederi legale se reține că se iau în calculul profitului impozabil cheltuielile deductibile, efectuate în scopul realizării de venituri.

Totodată, se reține că, din punct de vedere fiscal, nu sunt cheltuieli deductibile acele cheltuieli înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, emis conform legii și prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune.

De asemenea, se face precizarea în mod expres că înregistrările în evidența contabilă trebuie să se facă cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ.

- De asemenea, sunt aplicabile și prevederile **art. 6** din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

ART. 6

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Conform acestor prevederi legale, orice operațiune care a fost efectuată pentru a putea fi evidențiată în contabilitate trebuie să aibă la bază un document care să aibă calitatea de document justificativ.

Persoanele care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și cei care le-au înregistrat în contabilitate sunt direct răspunzătoare.

Cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 21 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitor la posibilitatea diminuării bazei impozabile la stabilirea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete, inexacte sau care nu corespund realității, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite, prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007, privind recursul în interesul legii, în sensul de a stabili că TVA nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit **în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete sau care nu corespund realității, decide că „nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit [...]”**

- Totodată, sunt aplicabile prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3055 din 29 octombrie 2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil până la data de 31.12.2014, unde se precizează:

„ANEXA 1

REGLEMENTĂRI CONTABILE conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene

[...]

CAPITOLUL II

FORMATUL ȘI CONȚINUTUL SITUAȚIILOR FINANCIARE

ANUALE

[...]

SECȚIUNEA 7

PRINCIPII CONTABILE GENERALE

[...]

46. - (1) Principiul prevalenței economicului asupra juridicului. Prezentarea valorilor din cadrul elementelor din bilanț și contul de profit și pierdere se face ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al operațiunii raportate, și nu numai de forma juridică a acestora.

(2) Respectarea acestui principiu are drept scop înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare, în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și riscurile asociate acestor operațiuni.

Evenimentele și operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. Documentele care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv să fie în concordanță cu realitatea. De asemenea, contractele încheiate între părți trebuie să prevadă modul de derulare a operațiunilor și să respecte cadrul legal existent.

În condiții obișnuite, forma juridică a unui document trebuie să fie în concordanță cu realitatea economică.

[...]

184. – [...] (2) În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(3) Din punct de vedere contabil, efectuarea operațiunii economico-financiare este probată de orice document în care se consemnează aceasta”.

• Începând cu 01 ianuarie 2015 sunt aplicabile prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1802/2014 din 29 decembrie 2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, unde la **pct. 53** se precizează:

„53. – [...] (2) Trebuie să se țină cont de veniturile și cheltuielile aferente exercițiului financiar, indiferent de data încasării veniturilor sau data plății cheltuielilor. Astfel, se vor evidenția în conturile de venituri și creanțele pentru care nu a fost întocmită încă factura (contul 418 "Clienți - facturi de întocmit"), respectiv în conturile de cheltuieli sau bunuri, datoriile pentru care nu s-a primit încă factura (contul 408 "Furnizori - facturi nesoșite"). În toate cazurile, înregistrarea în aceste conturi se efectuează pe baza documentelor care atestă livrarea bunurilor, respectiv prestarea serviciilor (de exemplu, avize de însoțire a mărfii, situații de lucrări etc.)”.

Conform acestor prevederi legale, operațiunile economico-financiare se evidențiază în contabilitate în baza documentelor justificative.

Aceste documente justificative trebuie să reflecte întocmai modul cum operațiunile economico-financiare se produc și să fie în concordanță cu realitatea.

De asemenea, principiul prevalenței economicului asupra juridicului presupune ca valorile din cadrul elementelor din bilanț și contul de profit și pierdere să se facă ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al operațiunii raportate, și nu numai de forma juridică a acestora.

• Din punctul de vedere al TVA, pentru anii 2013-2015, sunt aplicabile prevederile **art. 145, art. 125¹** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]”.

ART. 125¹

“Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

29. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate;

[...]”.

Din aceste prevederi legale rezultă că o persoană impozabilă are dreptul la deducerea TVA aferentă achizițiilor, numai în situația în care acestea sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

Prin taxă deductibilă se înțelege suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate.

Se reține astfel că, pentru a avea dreptul la deducerea TVA, este necesar ca achizițiile/operațiunile să fie reale și efectuate în folosul activității firmei.

• În ceea ce privește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA, acestea sunt prevăzute la **art. 146 alin. (1) lit. a) și art. 155** din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale **pct. 46** din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că:

ART. 146

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează

să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

[...]”.

ART. 155

„Facturarea

[...]

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

[...]”.

„Norme metodologice:

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal și cu dovada plății în cazul achizițiilor prevăzute la art. 145 alin. (1²) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii prevăzute la art. 145 alin. (1¹) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare.[...]”.

Din textele de lege menționate se reține că, persoana impozabilă poate avea dreptul la deducerea TVA aferentă achizițiilor de bunuri și serviciilor care au fost prestate în beneficiul său. Se reține astfel că este necesar ca acele achiziții/operațiuni să fi fost efectuate în interesul firmei, al activității desfășurate.

Totodată, pentru justificarea deducerii este necesar ca aceasta să dețină o factură care trebuie să fie completată cu toate elementele obligatorii și conform realității.

• Pentru anul 2016 sunt aplicabile prevederile **art. 297, art. 299, art. 319** din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, și ale **pct. 67 și pct. 69** din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 din 6 ianuarie 2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 297

„Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

[...]

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]”.

ART. 299

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

[...]”.

ART. 319

„Facturarea

(1) În înțelesul prezentului titlu sunt considerate facturi documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul articol.

[...]

(20) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 266 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

[...]”.

„CAPITOLUL X

Regimul deducerilor

SECȚIUNEA 1

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

67. (1) Dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa achitată sau datorată pentru bunurile/serviciile achiziționate destinate utilizării în scopul operațiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal constituie un principiu fundamental al sistemului de TVA. Dreptul de deducere prevăzut la art. 297 din Codul fiscal face parte integrantă din mecanismul TVA și, în principiu, nu poate fi limitat. Acest drept se exercită imediat pentru totalitatea taxei aplicate operațiunilor efectuate în amonte. Pentru a beneficia de dreptul de deducere trebuie îndeplinite în primul rând condițiile de fond, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, respectiv pe de o parte, cel interesat să fie o persoană impozabilă în sensul titlului VII din Codul fiscal și, pe de altă parte, bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica acest drept să fie utilizate în aval de persoana impozabilă în scopul operațiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal, iar în

amonte, aceste bunuri sau servicii să fie furnizate de o altă persoană impozabilă.

(2) Potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene organele fiscale competente sunt în măsură să refuze acordarea dreptului de deducere dacă se stabilește, în raport cu elemente obiective, că acest drept este invocat în mod fraudulos sau abuziv.

(3) Jurisprudența Curții de Justiție Europene relevantă pentru aplicarea alin. (2) include cu titlu de exemplu hotărârile pronunțate în cauzele Bonik C-285/11 și C-277/14 PPUH”.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

69. (1) Persoana impozabilă poate deduce taxa aferentă achizițiilor dacă sunt îndeplinite condițiile de fond prevăzute la pct. 67 alin. (1), precum și formalitățile prevăzute la art. 299 din Codul fiscal.

(2) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 299 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul facturilor, acestea trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal și dovada plății, în cazul achizițiilor prevăzute la art. 297 alin. (3) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii prevăzute la art. 297 alin. (2) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare”.

De asemenea, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cui modificările și completările ulterioare, referitor la posibilitatea deducerii taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete, inexacte sau care nu corespund realității, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite, prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007, privind recursul în interesul legii, în sensul de a stabili că TVA nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete sau care nu corespund realității, decide că „Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă [...]”

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că petenta a dedus o serie de cheltuieli cu materialele nestocate, înregistrate în contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” pentru care societatea nu a prezentat documente justificative, conform prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu completări și modificări ulterioare.

Acestea au constatat că în contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul înregistrează achiziții de bunuri, „fie că acestea sunt destinate prelucrării, fie sunt vândute ca atare, în ziua achiziționării, fără a se

ține cont de consumul efectiv realizat, astfel că la finele fiecărei zile, în evidența contabilă a societății nu există stocuri”.

Pentru înregistrarea în contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, contribuabilul nu deține și nu întocmește nici un document justificativ, spre exemplu bonul de consum, ci trece pe cheltuială, toată valoarea/cantitatea de produse achitată prin cont bancar - plăți efectuate cu cardul prin contul deschis la Raiffeisen Bank - către diverși furnizori (S.C. X, etc.) fapt care contravine prevederilor art. 80, alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 92/2003 - privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu completări și modificări ulterioare, art. 6, alin. (1) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 82/1991- Legea contabilității, republicată, cu completări și modificări ulterioare.

Față de aceste constatări ale organelor de inspecție fiscală, facem precizarea că art. 80, alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 - privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu completări și modificări ulterioare, art. 6, alin. (1) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 82/1991- Legea contabilității, republicată, cu completări și modificări ulterioare, invocate de către organele de inspecție fiscală pentru respingerea la deducere, prevăd că:

ART. 80

„Reguli pentru conducerea evidenței contabile și fiscale

(1) Evidențele contabile și fiscale vor fi păstrate, după caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului, la sediile secundare ale acestuia, inclusiv pe suport electronic, sau pot fi încredințate spre păstrare unei societăți autorizate, potrivit legii, să presteze servicii de arhivare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), evidențele contabile și fiscale ale exercițiului financiar în curs se păstrează, după caz, la domiciliul fiscal al contribuabililor, la sediile secundare ale acestora sau, în perioada 1 - 25 a lunii următoare, la sediul persoanei fizice ori juridice autorizate pentru prelucrarea lor în vederea întocmirii declarațiilor fiscale.

(3) Dispozițiile legale privind păstrarea, arhivarea și limba folosită pentru evidențele contabile sunt aplicabile și pentru evidențele fiscale.

(4) În cazul în care evidențele contabile și fiscale sunt ținute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe lângă datele arhivate în format electronic contribuabilul este obligat să păstreze și să prezinte aplicațiile informatice cu ajutorul cărora le-a generat.

(5) Contribuabilii sunt obligați să evidențieze veniturile realizate și cheltuielile efectuate din activitățile desfășurate, prin întocmirea registrelor sau a oricăror alte documente prevăzute de lege.

(6) Contribuabilii sunt obligați să utilizeze pentru activitatea desfășurată documente primare și de evidență contabilă stabilite prin lege, achiziționate numai de la unitățile stabilite prin normele legale în vigoare, și să completeze integral rubricile formularelor, corespunzător operațiunilor înregistrate.

(7) Organul fiscal poate lua în considerare orice evidențe relevante pentru impunere ținute de contribuabil".

ART. 6

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

ART. 12

„(1) Contabilitatea immobilizărilor se ține pe categorii și pe fiecare obiect de evidență.

(2) Contabilitatea stocurilor se ține cantitativ și valoric sau numai valoric, în condițiile stabilite de reglementările legale”.

Conform acestor prevederi legale, contribuabilii au obligația să evidențieze veniturile realizate și cheltuielile efectuate din activitățile desfășurate și acest fapt se face prin întocmirea registrelor sau a oricăror alte documente prevăzute de lege.

Totodată trebuie să utilizeze pentru activitatea desfășurată documente primare și de evidență contabilă stabilite prin lege, unul dintre acestea fiind și factura.

La baza fiecărei operațiuni economico-financiare trebuie să se regăsească un document care va sta la baza înregistrării acesteia în contabilitate.

De asemenea, organul fiscal ia în considerare orice evidențe relevante pentru impunere ținute de contribuabil.

Așa după cum rezultă din cele analizate la acest capăt de cerere, pentru a beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor și a TVA, contribuabilii trebuie să facă dovada că dețin documente justificative, prin care să facă dovada că au achiziționat bunurile respective.

De asemenea, trebuie să facă dovada că bunurile sunt pentru activitatea desfășurată.

Totodată sunt aplicabile și prevederile **pct. 53** din Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, precizează:

„53. - (1) Principiul contabilității de angajamente.

Efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc (și nu pe măsură ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în contabilitate și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

(2) Trebuie să se țină cont de veniturile și cheltuielile aferente exercițiului financiar, indiferent de data încasării veniturilor sau data plății cheltuielilor.[...]

(3) Veniturile și cheltuielile care rezultă direct și concomitent din aceeași tranzacție sunt recunoscute simultan în contabilitate, prin asocierea directă între cheltuielile și veniturile aferente, cu evidențierea distinctă a acestor venituri și cheltuieli”.

Se reține astfel că trebuie să existe o corespondență, o contrapartidă între cheltuielile efectuate și veniturile realizate.

Întrucât societatea susține că obiectul principal de activitate al societății este acela de preparare și comercializare de mâncare proaspătă care este livrată diferiților clienți, pentru a beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor aferente achiziției de bunuri, aceasta trebuie să facă dovada că bunurile au fost achiziționate, s-au încorporat în mâncarea produsă, și au fost vândute. Acest fapt se demonstrează cu facturile și bonurile/borderourile de achiziție, note de intrare recepție, cu bonuri de consum, și rapoarte de producție (pentru cei care țin contabilitatea de stocuri) și cu facturile și bonurile de vânzare, precum și cu alte documente relevante obiectului său de activitate (spre exemplu, rețetare, contracte încheiate între părți, registrele contabile etc.).

Totodată conform prevederilor legale mai sus invocate, contabilitatea stocurilor se ține cantitativ și valoric sau numai valoric.

Analizând cele susținute de contestatoare și confirmate și de către organele de inspecție fiscală, respectiv că nu stochează marfa achiziționată, întrucât în momentul achiziției o evidențiază direct pe cheltuială pe contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” deoarece în aceeași zi marfa este dată direct în consum și transformată în mâncare și tot în aceeași zi aceasta este și vândută, rezultă că petenta nu ține contabilitatea prin conturile de stocuri și prin urmare, nu are cum să întocmească bonuri de consum la eliberarea în consum a materiei prime.

Deoarece în această situație evidența contabilă este ținută valoric, documentele care trebuie analizate sunt facturile și bonurile de achiziție, rețetarele societății și facturile și bonurile de vânzare.

Prin actul de control organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuielile pe motiv că la sfârșitul zilei societatea nu evidențiază sold la stocuri la sfârșitul zilei și că nu a întocmit bonuri de consum.

Or, acesta nu este un motiv pentru neacordarea dreptului la deducerea cheltuielilor și a TVA, în cel mai rău caz poate însemna o sancțiune-amendă sau avertisment pentru nerespectarea unor reguli contabile.

Mai mult, așa după cum rezultă din actul de control, la baza determinării cheltuielilor și a TVA respinse la deducere, organele de inspecție fiscală au analizat „toată valoarea/cantitatea de produse achitată prin cont bancar - plăți efectuate cu cardul prin contul deschis la Raiffeisen Bank - către diverși furnizori (S.C. X, etc.)”. Nu se face referire la alte documente analizate, respectiv facturile de achiziție, dacă bunurile au fost încorporate în

produse finite, rețetarele, și bunurile și facturile de vânzare, contractele încheiate între părți (societatea susține că printre principalii clienți se numără Spitalul Clinic Parhon, Institutul Regional de Oncologie Iași, Consiliul Județean Iași). Prin urmare, nu au analizat realitatea operațiunilor de achiziție, consum și vânzare.

Prin emailul din data de 19.10.2018, Serviciul Soluționare Contestații 1 solicită organelor de inspecție fiscală să precizeze ce documente au fost analizate de către acestea, care să conducă la concluzia că societatea nu are dreptul la deducerea cheltuielilor evidențiate în contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” și a TVA aferentă.

De asemenea, au fost întrebate dacă au analizat facturile de achiziții de bunuri, ce bunuri s-au achiziționat și dacă aceste bunuri se regăsesc în veniturile finale ale societății. S-a solicitat să se transmită facturile în cauză.

Prin emailul din data de 22.10.2018, organele de inspecție fiscală transmit următoarele:

„Referitor la contestația formulată de SC X SRL Iași, cu privire la neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor evidențiate în contul 604 – cheltuieli cu materiale nestocate - facem precizarea că echipa de inspecție a considerat ca și cheltuieli nedeductibile doar plățile efectuate cu cardul prin contul deschis la Raiffeisen Bank - către diverși furnizori (SC X, etc.) pentru care nu au fost prezentate documente justificative, cheltuielile fiind înregistrate doar pe seama extraselor de cont.

Deasemeni, facem precizarea că aceste cheltuieli au fost identificate împreună cu reprezentantul compartimentului financiar – contabil pe baza extraselor de cont, a jurnalelor de bancă, note contabile, bilanțe de verificare, în lipsa altor documente justificative.”

Se constată faptul că în urma demersurilor întreprinse nu rezultă cu claritate dacă s-a verificat realitatea operațiunilor de achiziție a bunurilor, încorporarea lor în produsul finit și vânzarea efectivă către consumatori.

Organele de inspecție fiscală au constatat că s-a făcut plata pentru achiziția unor bunuri, faptul că acestea au fost înregistrate în contabilitate pe contul de cheltuieli 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate”.

Se impune o verificare mai în amănunt pentru determinarea situației de fapt fiscale a contribuabilului. Este necesar să se analizeze toate informațiile și documentele necesare, să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare cazului analizat, așa cum prevede și art. 7 din legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 7

„Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

[...]

(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a

solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege”.

În ceea ce privește TVA în sumă de S lei, facem precizarea că, prin actul de control se respinge la deducere această sumă din următoarele considerente: „... reprezintă TVA dedus fără a avea documente justificative situația cheltuielilor este prezentată în capitolul impozit pe profit”.

Rezultă că nu sunt aduse lămuriri suplimentare cu privire la achizițiile în cauză, făcându-se trimitere la capitolul impozitul pe profit unde sunt analizate cheltuielile.

Facem și precizarea că, sub nr. 30929/25.05.2018, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, societatea depune în susținerea contestației o serie de documente, printre care și trei duplicate după 3 facturi emise de X (nr. X/27.09.2014 în sumă de S lei, nr. X/29.09.2014 în sumă de S lei, nr X/15.01.2016 în sumă de S lei).

Cu privire la reconstituirea documentelor, Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile, prevede dreptul de a se accepta drept document justificativ un document reconstituit conform prevederilor legale:

„E. Reconstituirea documentelor financiar-contabile pierdute, sustrase sau distruse

41. Pentru a putea fi înregistrate în contabilitate, operațiunile economico-financiare trebuie să fie justificate cu documente originale, întocmite sau reconstituite potrivit prezentelor norme metodologice.

[...]

47. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, emitentul trebuie să emită un duplicat al facturii pierdute, sustrase sau distruse.

[...]”.

Totodată, în ceea ce privește dreptul contribuabilului de a aduce probe noi în soluționarea contestației, sunt aplicabile prevederile art. 72, art. 73, art. 276 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

SECȚIUNEA a 6-a

„Sarcina probei

ART. 72

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare”.

ART. 73

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]”.

ART. 276

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

În consecință, urmează a se desființa parțial decizia de impunere nr. F-IS X/23.04.2018, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă, să reanalizeze impozitul pe profit în sumă de S lei, cheltuielile în sumă de S lei și TVA în sumă de S lei, respectiv să reanalizeze realitatea achiziției, consumului și vânzării bunurilor, să analizeze facturile/documentele de achiziție, rețetarele sau alte documente relevante pentru justificarea utilizării bunurilor în interesul firmei (cel de preparare și comercializare de mâncare proaspătă care este livrată diferiților clienți) și facturile/documentele de vânzare a produselor obținute, contractele încheiate între părți.

Desființarea are la bază prevederile **art. 279 alin. (3) și alin. (4)** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

Sunt aplicabile și prevederile **pct. 11.4.-11.5.** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Totodată, sunt aplicabile și prevederile **art. 50, art. 129 și art. 281** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

ART. 50

„Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ

fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

ART. 129

„Refacerea inspecției fiscale

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.”

ART. 281

“Comunicarea deciziei și calea de atac

[...]

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.

(4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare.

[...]

(7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinică, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal”.

Ca urmare, se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018,

emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, cu privire la suma de **S lei, reprezentând impozit pe profit aferent anilor 2013-2016 în sumă de S lei (S lei pentru anul 2013+S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016), TVA în sumă de S lei aferentă anilor 2013-2016,** urmând ca în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat actul desființat, să procedeze la clarificarea situației fiscale a contestatoarei, în funcție de prevederile legale în vigoare și de cele reținute în prezenta decizie și dacă este cazul să emită o nouă decizie de impunere.

3. Referitor la suma de S lei, reprezentând impozit pe profit aferent anului 2015 în sumă de S lei, TVA în sumă de S lei aferentă anilor 2013 și 2015, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli și TVA aferente unor facturi emise de contribuabili inactivi sau de contribuabili a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina **S.C. X S.R.L. Iași un impozit pe profit aferent anului 2015 în sumă de S** aferent unei baze impozabile în sumă de **S lei** - reprezentând cheltuieli înregistrate de unitate în contul 6028 „Cheltuieli privind alte materiale consumabile” având la bază facturi de aprovizionare emise de S.C. X S.R.L. CUI X, societate inactivă din data de 10.09.2012, conform datelor gestionate de aplicația INFO - PC.

De asemenea, în urma inspecției fiscale s-a stabilit suplimentar **TVA, în sumă de S lei, astfel:**

- **S lei** – TVA respinsă la deducere aferentă facturilor fiscale emise de S.C. X S.R.L. și S.C. X S.R.L. Iași, societăți care nu erau plătitoare de TVA conform bazei de date INFOPC.

Cu privire la S.C. X S.R.L. Iași CUI X - petenta a înregistrat achiziții de bunuri de la această unitate în perioada iulie- septembrie 2013 în valoare totală de S lei, din care TVA dedusă în sumă de S lei. Conform informațiilor gestionate de aplicațiile ANAF - INFO - PC această unitate a fost plătitoare de TVA până la data de 01.05.2013, astfel că la data achizițiilor efectuate, **S.C. X S.R.L. Iași** nu avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții.

Cu privire la S.C. X S.R.L. Iași CUI X - petenta a înregistrat achiziții de servicii în perioada octombrie - decembrie 2013 în valoare totală de S lei, din care taxa pe valoarea adăugată dedusă de unitate în valoare de S lei.

Conform informațiilor gestionate de aplicațiile ANAF - INFO - PC această unitate a fost plătitoare de TVA până la data de 01.08.2012, astfel că la data achizițiilor efectuate, S.C. S S.R.L. nu avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții.

- **S lei** – TVA respinsă la deducere, întrucât societatea a dedus TVA de pe facturi de aprovizionare emise de S.C. X S.R.L. București, CUI X societate care nu a fost înregistrată ca plătitor de TVA și este declarată inactivă începând cu data de 10.09.2012 ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative, conform bazei de date INFOPC.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 11** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 11

"Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

[...]

(1²) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

[...]

(1⁴) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b) - e) și au fost înscrși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită".

- Începând cu 01 august 2013, prevederile **art. 11** au următorul conținut:

ART. 11

„Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. În cazul în care tranzacțiile sau o serie de tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, ele nu vor fi considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impuneri. Prin tranzacții artificiale se înțelege tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un

conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate.

[...]

(1²) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.

[...]

(1⁴) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b) - e) și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare”.

• Începând cu anul 2016 sunt aplicabile prevederile art. 11 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 11

„Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.

[...]

(7) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform Codului de procedură fiscală, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului, potrivit Legii nr.

85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/prestatorului, beneficiarii care au achiziționat bunuri și/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (6), prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 deus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior. În situația în care inactivitatea și reactivarea furnizorului, potrivit Codului de procedură fiscală, sunt declarate în același an fiscal, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării furnizorului. În cazul în care inactivitatea, respectiv reactivarea furnizorului sunt declarate în ani fiscali diferiți, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul/anii precedent/precedenți celui în care se declară reactivarea, pentru determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, iar cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul declarării reactivării vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul declarării reactivării.

[...]

(9) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c) - e) și lit. h) și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/prestatorului, beneficiarii care au achiziționat bunuri și/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (8), prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 deus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior”.

Conform acestor prevederi legale, la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în

considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

De asemenea, în situația în care un contribuabil achiziționează bunuri sau servicii de la un contribuabil inactiv, acesta nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu anumite excepții prevăzute de lege (petenta nu se regăsește în acele excepții).

Totodată, prevederile legale invocate, prevăd faptul că beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective.

- Sunt aplicabile în acest sens și prevederile **art. 21** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 21

„Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

[...]”.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuielile în sumă de S lei și TVA în sumă de S lei pentru anul 2015, întrucât facturile de achiziție au fost emise de S.C. X S.R.L. CUI X, societate inactivă din data de 10.09.2012.

De asemenea, au respins la deducere TVA în sumă de S lei aferentă anului 2013 aferentă achiziției de bunuri de la S.C. X S.R.L. Iași CUI X7 în perioada iulie- septembrie 2013, societate care a fost plătitoare de TVA până la data de 01.05.2013, dată la care i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA potrivit dispozițiilor art. 153 alin. (9) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, au respins la deducere TVA în sumă de S lei aferentă anului 2013 aferentă achiziției de bunuri de la S.C. X S.R.L. Iași CUI X în perioada octombrie - decembrie 2013, societate care a fost plătitoare de TVA până la data de 01.08.2012, dată la care i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA potrivit dispozițiilor art. 153 alin. (9) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere prevederile legale și analizate invocate mai sus, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuielile și TVA aferente achiziției efectuate de societate în baza facturilor emise de furnizori inactivi la data emiterii facturilor.

De asemenea, în mod legal au respins la deducere TVA aferentă achiziției efectuate de societate în baza facturilor emise de furnizori care la momentul emiterii facturilor aveau codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat.

Legea prevede în mod clar că beneficiarii nu au dreptul la deducerea TVA și a cheltuielilor în situația în care furnizorii sunt inactivi la data emiterii facturilor, respectiv că nu au dreptul la deducerea TVA în situația în care furnizorii au anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA la data emiterii facturilor.

În consecință, **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la suma de S lei, reprezentând impozit pe profit aferent anului 2015 în sumă de S lei, TVA în sumă de S lei aferentă perioadei 01.04.2012-30.06.2017.**

4. Referitor la suma de S lei, reprezentând impozit pe profit aferent anilor 2014-2016 în sumă de S lei și TVA aferentă anului 2015 în sumă de S lei, stabilit suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit această sumă în sarcina petentei, în condițiile în care contestatoarea nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate pentru anii 2014-2016, organele de control fiscal au stabilit suplimentar **un impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei pentru anul 2014 + S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016) **aferent unei baze impozabile în sumă de S lei** (S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016), reprezentând cheltuieli respinse la deducere cu amortizarea imobilizărilor înregistrate în contul 681 „Cheltuieli de exploatare privind amortizările, provizioanele și ajustările pentru depreciere” care depășesc limita prevăzută de lege, pentru autoturismul achiziționat în luna mai 2014 în valoare de S lei, conform facturii nr. X emisă de Autohaus X, pentru care unitatea și-a exercitat dreptul de deducere a cheltuielilor cu amortizarea în valoare de S lei/lună, și pentru autoturismul Toyota RAV 4.2.5 Hybrid 4x2 executive achiziționat de la S.C. X. S.A. conform facturii ILIRO NR. X din 13.04.2016, considerate nedeductibile în conformitate cu prevederile art. 24, alin. (11¹) din Legea 571/2013 cu toate

completările și modificările ulterioare, respectiv art. 28 alin. (14) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal cu completări și modificări ulterioare.

De asemenea, în urma inspecției fiscale efectuate pentru anii 2014-2016, organele de control fiscal au stabilit suplimentar **un impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016) **afereant unei baze impozabile în sumă de S lei** (S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015+S lei pentru anul 2016) și **TVA în sumă de S lei afereantă unei baze impozabile în sumă de S lei pentru anul 2015**, ca urmare a respingerii la deducere a cheltuielilor cu serviciile executate de terți înregistrate în contul 628 „Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți”, respectiv cheltuieli care nu sunt aferente realizării veniturilor înregistrate în evidența financiar - contabilă de pe documente aprovizionate de la S.C. X S.R.L. și X cu specificația "sejur Tenerife, Spania și cv. bilete avion extern", de la S.C. X S.R.L. CUI X, S.C. X S.R.L. CUI X, S.C. X S.R.L. CUI X și S.C. X S.R.L. cu specificația "cazare, camera 1 dublă, Poiana Brașov, cazare + servicii, saltea ultra ortop.", de la S.C. X S.R.L. CUI X, S.C. X S.A. cu specificația "servicii turistice, bilete de avion, deplasare externă".

Petenta contestă impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de S lei, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celorlalte capete de cerere analizate prin prezenta decizie de soluționare.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 269** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 269

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]”.

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații trebuie să se regăsească motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază.

- **Art. 276** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 276

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 11.1.** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prevede:

„11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 279 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;

[...]”.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozitul pe profit în sumă de S lei pentru perioada 2014-2016.

Petenta contestă această sumă, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celorlalte capete de cerere analizat prin prezenta decizie de soluționare.

Având în vedere că petenta nu depune documente și nu aduce argumente pentru a demonstra că nu datorează suma contestată și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a se respinge ca nemotivată contestația** formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, **cu privire la suma de S lei, reprezentând impozit pe profit aferent anilor 2014-2016 și TVA în sumă de S lei.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, **cu privire la suma de S lei, reprezentând:**

- **S lei – impozit pe profit;**
- **S lei – TVA.**

Art. 2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, **cu privire la suma de S lei, reprezentând:**

- **S lei – impozit pe profit;**
- **S lei – TVA.**

Art. 3. Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X/23.04.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X/23.04.2018, **cu privire la suma de S lei, reprezentând:**

- **S lei – impozit pe profit;**
- **S lei – TVA,**

urmând ca, în termen de 30 zile de la data comunicării deciziei, ținând cont de faptul că societatea este contribuabil mic, organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat actul atacat, în baza prevederilor art. 281 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă din actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Art. 4. Serviciul Soluționare Contestații 1 va comunica prezenta decizie contestatoarei și Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației, este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

ȘEF SERVICIU,

ÎNTOCMIT,